

Rábel Zsófia
Esőemlék

Ha visszagondolok majd ezekre az estékre
eső szivárog fel emlékeimben.
Kióltja, aminek ki kell aludnia –
felriaszt, ha álmaimba lépsz.

A párnán bomlik a varrás – ahogy az esőtől
szakadásig nehezült a szövet, és mert
álmomban talán sírni is tudok,
a holdkórosok bizonyosságával.

